

múlt öt évben az együttes sikerrel szerepelt a külföldi turnékon Romániában, Ausztriában, Hollandiában, Spanyolországban és Olaszországban, 1984 májusában Arany II. fokozatú minősítést szerzett. A táncsoportot kísérő Fabatka zenekar 1982-ben elnyerte a Népművészet Ifjú Mestere címet. A táncpróbák időpontja: hétfő és csütörtök; az utánpótlás csoport kedden és pénteken próbál. Az egyetemi klubban ősztől rendszeressé válik a mindenki által látogatható táncház.

D.T.S.

A Móra Kollégiumban

1984 tavaszán előadássorozat kezdődött "Ifjai magyar irodalom" címmel. Az előadó - beszélgetésvezető Szörényi László négy szerzőt ismertetett eddig: az itthoni Mészöly Miklóst, Mándy Ivánt, az erdélyi Bálint Tibort és a pozsonyi Grendel Lajost. Ezen az őszön az amerikai Márai Sándor, az újvidéki Gion Nándor, valamint Remenyik Zsigmond és Nádas Péter bemutatását tervezi.

Ebben az ismertetésben legfeljebb érinteni lehet azt a közös szellemiséget, amely mind az írók kiválasztását, mind a beszélgetéseket jellemezte. Az egyes művek nem különféle irodalmi irányzatok példaként szerepeltek itt; Magyarország legújabb kori történelméhez való viszonyuk hasonló. A közös kiindulási pontok századunk sorskérdései voltak: a kisebbségi lét /Grendel/, 1956 /Mándy/, hatalom és erkölcs, megnyomorítás és etika /Mészöly, Bálint/ dilemmái, az egyéni létezés lehetőségei a totális történelemben. Mind a négy alkotónál fellelhető az apokaliptikus történetvezetés, és az ember kiűzetés-élményének ábrázolása. A közgyelem állapotának lehetősége, illetve lehetetlensége: ez volt a kulcsa a műveknek és a beszélgetéseknek. E csúcspont tragikus helyzetében léteznek az írók szereplői.

Néhány szó a következő négy íróról. Márai a Nyugat 2. nemzedékének 1948 előtt talán legolvasottabb írója /Egy polgár vallomásai, I-II./; ma is az emigráció egyik legtermékenyebb szerzője. Remenyik a 30-as években a Szép Szó gárdájához tartozott. Regényeinek összefoglaló címe: Apocalypsis humana. E két író szinte teljesen kiesett a jelen irodalmi köztudatából. Bemutatásuk kísérlet lesz a magyar irodalomban elforgalt helyük kijelölésére. Gion Nándor a vajdasági szépprózát képviseli itt, elsősorban gyönyörű regényével, a "Látraknak is játszott"-tal. Nádas Péternek "Egy családregény vége" c. műve pedig az elmúlt évtized magyar irodalmának egyik legfontosabb könyve, a mi nemzedékünkhez is ez áll a legközelebb.

Balog József

A JATE NYOLCTIZENÖTÖS CSOPORT

1984. április 14-én alakult meg /bár tagjai közül többen két és fél éve együtt dolgoznak/, s most "négyes vezetés" mellett működik: Arkosi Árpád a szakmai tanácsadónk, Fehér Júlia a gazdasági felelősünk, Samu Attila a művészeti vezetőnk, Szajbély Mihály a tanár-

elnökünk; fenntartó szervünk a JATE Közművelődési Bizottsága. A csoport többsége egyetemi vagy főiskolai hallgató, de szép számmal vannak olyanok is, akik dolgoznak. Az aktív tagok száma jelenleg húsz fő, legfiatalabb tagunk 18, a legidősebb 28 éves. Csoportunk munkaterve még alakul, e félévben három-négy új előadással készülünk: A Költők - versösszeállítás mai szegedi költők műveiből; Shakespeare: A vihar - bemutatás október közepén; Arlecchino és Pasquarel - és más; műhelymunkáink során születő etűdök, kisebb rendezések /Beckett: Jövés-menés, Beckett: Szöveg és zene, Brecht: A koldús, vagy a halott kutya/.

Ha szívesen résztvennétek színjátszói, rendezői, dramaturgiai vagy bármilyen más színházi munkában, ezúton is tudatjuk Veletek, hogy szeretnénk ősszel utánpótlás-csoportot indítani, ezért szeptemberben több időpontot is megadunk "toborzó-tagfelvétel" megtartására.

Samu Attila

ÉS SPECIÁLIS KÉPZÉSEKRŐL

AZ ALÁBBIKBAN A KARI TUDOMÁNYOS DIÁKKÖRÖKRŐL /TDK/ KÖZLÜNK NÉHÁNY ISMERTETÉST; /Annak, hogy néhányat csak megemlítünk, az az oka, hogy a szerkesztőség időzavarba került./

TÖRTÉNELEM:

Szerintünk az egyetemi tanulmányok célja a történelemtanárol. képzése mellett egyrészt a szakirodalom rendszerezett megismerés, másrészt a források elemzéséhez szükséges ismeretek elsajátítása. Mindezt a jelenlegi képzés nem tudja biztosítani, épp ezért fontosnak tartjuk, hogy akik ezeket a feladatokat komolyan veszik, valamilyen formában pótolják ezt a hiányt. Erre az önképzés keretében nyílik lehetőség, de emellett szükségesek olyan formák, amelyek segítik ezt a fajta ismeretszerzést. A történelem szakképzésén kívül két ilyen formáról szeretnénk szólni: a Tudományos Diákkörökről és a speciális képzésekről.

Az elmúlt évben oktatókat és nemrég végzett hallgatókat hívtunk meg előadóként a Történész TDK-ba. Az előadások elsősorban a középkori és a legujabbkori magyar történelem vitás kérdéseire foglalkoztak, de nagyszerű előadások voltak más témákból is / pl. Úr Karsai Sztálin-előadása/. A TDK keretén belül elkezdtük a történelmi szakdolgozatok feldolgozását, katalogizálását. A történész-könyvtárban kialakítottunk egy dokumentációs, oktatási segédanyagtárat, amely nehezen hozzáférhető kiadványokat, forrásokat, nem publikált fordításokat tartalmaz. Ezeket az anyagokat karunk hallgatói kikérhetik, egy részük olvasásához azonban tanári engedély kell.

Ebben az évben elsősorban hallgatói felolvasásokat szeretnénk tartani, ezek közül az elsők valószínűleg a magyar középkori történelem és a századforduló történelmének kérdéseiről fognak szólni. Terveink között szerepel néhány kifejezetten kutatásmódszertani előadás megszervezése, melyek megtartására nyitottak szeretnénk felkérni, valamint egy előadássorozat, mely az Országos Magyar Monarchia történetének vitás kérdéseiről szól